

kompensation består af yderligere forbedringer for beskyttede arter, internationale naturbeskyttelsesområder eller vandmiljøet enten på den skadede lokalitet eller på en anden lokalitet. Det består ikke i økonomisk kompensation til borgerne.

1.2. *Fastlæggelse af afhjælpende foranstaltninger*

Fastlæggelse af primære afhjælpende foranstaltninger

1.2.1. Mulige foranstaltninger, der direkte fører naturressourcerne og disses udnyttelsesmuligheder tilbage mod deres hidtidige tilstand inden for en kortere tidsfrist eller gennem naturlig retablering skal overvejes.

Fastlæggelse af niveauet for supplerende og kompenserende afhjælpende foranstaltninger.

1.2.2. Ved fastlæggelse af niveauet for supplerende og kompenserende afhjælpende foranstaltninger skal anvendelsen af ækvivalensvurderingsmetoder, hvor naturressource sammenlignes med naturressource og udnyttelsesmulighed med udnyttelsesmulighed, overvejes først. I henhold til disse metoder skal foranstaltninger, der resulterer i naturressourcer og udnyttelsesmuligheder af samme art, kvalitet og kvantitet som de skadede, overvejes først. Hvis dette ikke er muligt, skal der tilvejebringes alternative naturressourcer og udnyttelsesmuligheder. F.eks. kan en kvalitetsreduktion udlignes ved en stigning i kvantiteten af de afhjælpende foranstaltninger.

1.2.3. Er det ikke muligt at anvende en ækvivalensvurderingsmetode, hvor naturressource sammenlignes med naturressource og udnyttelsesmulighed med udnyttelsesmulighed, skal alternative vurderingsmetoder anvendes. Den kompetente myndighed kan foreskrive metoden, f.eks. økonomisk værdisætning, med henblik på at fastslå omfanget af de nødvendige supplerende og kompenserende afhjælpende foranstaltninger. Hvis det er muligt at værdi-

sætte de tabte ressourcer og udnyttelsesmuligheder, men det ikke er muligt at værdisætte de erstattende naturressourcer og udnyttelsesmuligheder inden for en rimelig tidsfrist eller inden for rimelige omkostninger, kan den kompetente myndighed vælge afhjælpende foranstaltninger, hvis omkostninger svarer til den anslåede værdi af de tabte naturressourcer og udnyttelsesmuligheder.

De supplerende og kompenserende afhjælpende foranstaltninger skal udformes således, at de resulterer i yderligere naturressourcer og udnyttelsesmuligheder, der afspejler tidspræferencer og de afhjælpende foranstaltningers tidsprofil. Jo længere tid der f.eks. går, for den hidtidige tilstand er nået, desto mere omfattende kompenserende afhjælpende foranstaltninger skal der iværksættes (alt andet lige).

1.3. *Valg af afhjælpende foranstaltninger*

1.3.1 De rimelige afhjælpende foranstaltninger bør vurderes ved brug af de bedste til rådighed stående teknologier ud fra følgende kriterier:

- virkningen af den enkelte foranstaltning på folkesundheden og sikkerheden
- omkostningerne ved at gennemføre foranstaltningen
- sandsynligheden for, at den enkelte foranstaltning opfylder målet
- i hvilken udstrækning den enkelte foranstaltning vil forhindre fremtidig skade og undgå yderligere skade som følge af gennemførelsen af den pågældende foranstaltning
- i hvilken udstrækning den enkelte foranstaltning gavner hver enkelt komponent af den pågældende naturressource og udnyttelsesmulighed
- i hvilken udstrækning den enkelte foranstaltning tager hensyn til relevante sociale, økonomiske og kulturelle forhold og andre relevante faktorer, der er specifikke for lokaliteten
- hvor lang tid det vil tage, inden genopretningen af en miljøskade bliver effektiv